

L. priuatim indicant amplitudinem processus secundi ossis. R. autem, & in hac, & in secunda figura ostendit processus transversus quinti ossis tuberculum, cui nonnulla ligamenta implantari audies. In secunda itaque figura L, M, L & R transversos processus ossis sacri ossium insinuant.

NN deinde OO, postremo P Q in secunda figura ossis sacri dextrum sinum notant, cui dextrum ilium, aut (ut alijs forte placebit) ilis os connectitur, & qui postmodum in plures sinus & tubera subdividitur. N enim & N notatur ipsius oblongus sinus, & anterior. O uero & O tuberculum indicant instar amplae cuiusdam lineae prominens, ac anteriorem sinum N & N notatum a posteriori P, P & Q insignito dirimens. P enim superiorem sinum posterioris sinum notat. Q autem inferiorem. O uero tuberculum designat, superiorem sinum P notatum ab inferiori sinu Q insignito interdiuidens.

S In prima & secunda figura, primi ossis dexter ascendens processus notatur.

T, V, X Hi characteres in secunda figura tantum apparent. ac T quidem notat sinum ascendens processus, S indicat, cui tuberculum descendens dextri processus quintae lumborum uertebrae inarticulatur. V uero & X sinus huius anterioris posteriorisq; notat superciliu. quoniam in terius etiam superciliu in secunda figura ascendente sinistri lateris processu, X insigniuimus.

Y In secunda figura connexus frequenter apparens significatur, quo primi sacri ossis descendentes processus ascendentes secundi ossis ad eum modum committuntur, quo hac sede lumborum uertebras articulare, iam multo antea didicisti.

Z In prima secundaq; figuris connexus notatur transversus processus primi ossis, cum transversus secundi ossis processu.

a In prima figura & secunda, indicatur inferior extuberansq; sexti ossis pars, quae primo coccygis ossis ossi coarticulatur.

bb In tribus figuris insinuat cartilago sum ligamentum, coccygis ossis commissuras intercedens.

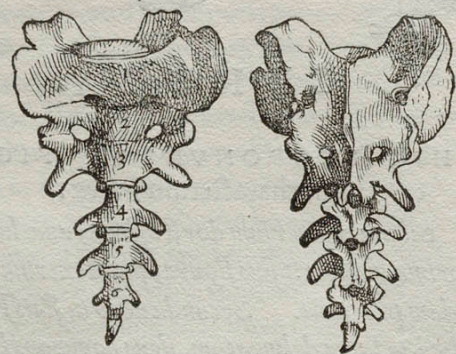
c In secunda & tertia insignitur cartilago, mucroni coccygis ossis adnata.

dd In secunda sacri ossis ossium spinarum posterioresue processus ostenduntur.

e, f, g, h, i, k Hi characteres in secunda figura admodum latitant, notantes dorsalis medulla in osse sacro iter, foraminaq; hic inter spinarum interualla subinde conspicua.

1, 2, 3, 4, 5, 6 His numeris in prima & secunda inscribuntur foramina nervorum a dorsali medulla in sacro osse complexa originem ducentium, quae sex constituunt paria, in anteriori ac posteriori sacri ossis sede excidentia. Horum primum par inter primum os sacri ossis & quintam lumborum uertebrae exilit, ipsiusq; sedes 1 insignitur. Secundi autem paris foramen inter primum & secundum os consistens 2 indicatur: & ita seriatim reliqua suis numeris ostenduntur.

QVARTA
FIGURA.

QVINTA.

QUONIAM in praesentis Capitis contextu, Galeni gratia simiarum & canum sacri ossis & coccygis mentio incidet, non ab re duximus, & hic quoq; ea ossa, uti in simijs obseruantur, exprimere: quarta quidem anteriorem sedem sacri ossis, & dein coccygis explicantes: quinta uero eorumdem ossium posteriorem sedem. Numerus igitur ille 1, 2, 3, & c. sex indicat ossa, quorum tertio cartilago priuatim subnascitur. Neq; est quod haec ossa prolixius characteribus depingam, quum illa ex humanis ossibus prompte intelligantur.

QVEM

QVEMADMODUM permulta haecenus commemorata, aliaq; postmodum & in hoc & subsequentibus libris frequentissime recensenda omnium qui Galeno successerunt medicorum in dissectionibus oscitantiam ac insignem prorsus inscitiam attestantur: ita profecto non minus & ossis sacri, & coccygis quae apud omnes obuia est descriptio. Quid enim prohibet obsecro, illos Anatomes imperitos rudesq; dici, qui Galeni descriptiones in aliquibus falsas, in plerisque simijs & canibus, non autem hominibus conuenientes, ac si eas in homine spectassent, posteris prodiderunt: ac nunquam ab ipsis ne per somnium quidem uisa, & saepe perperam in Galeni libris intellecta, scribarum modo recensere haudquaquam sunt ueriti: Apud quem quaelo, Galeni tempora secutum, alia ossis sacri & coccygis fimentio, quam a Galeno uarijs locis sibi non constante, proditur: quum interim nulla prorsus imagini ossis humani accedat. At in praesenti reliquos Galenum secutos, qui hominis partibus cognoscendis obuiare potius, quam profuere, missos faciamus, Galeni omnium dissectionis professorum facile coryphaei placitum altius resumentes, quod minus turpiter ipsius quoque autoritatem neglexisse uideamur. In libris itaque de Partium usu, sacri ossis non semel indit mentio: idq; inibi quatuor ossibus extrui docetur, nullo interim uerbulo de coccyge ossis ascripto. Et praeterquam quod coccygis ossis Galenus inibi non meminerit, abunde constat, hoc ipsi qui illos libros scriberet, fuisse incognitum. Quandoquidem quatuor ossis sacri ossa esse docens, illorum extremo talem cartilaginem adnasci subiungit, qualem nos coccygis ossis mucroni in sermonis progressu obnasci dicemus, & in quam ossium fines alteri ossi non commisi, perpetuo fere degenerant. Praeterea in duodecimo de Partium usu, transversos sacri ossis processus tenues & subtiles esse asserit: quum in libro de Ossibus eos (uti mehercule sunt) crassos & amplos esse doceat. Verum Galenus in hoc de Ossibus libro, quem post libros de Partium usu, iam in simiarum sectione peritior, aggressus est, sacrum os tribus efformari ossibus percenset. illiusq; libri ossis descriptio utcumque breuis sit, simiarum tamen & canum ossi sacro eleganter & scite congruit. Dein sub tribus ossis sacri ossibus alia tria enumerat ossicula, simul coccygis nomine ab ipso donata, & succincte ut in simijs sese habent enarrata. In libris de Adminstrandis dissectionibus, quos omnium Anatomes librorum postremos secundo exarauit, ut semper simiae magis quam hominis constructionem inibi pertractat, sic quoque sacri ossis & coccygis ad eum modum meminit, ut nihil omnino ipsius oratio inibi a libro de Ossibus discrepet. Quando enim inter femoris motuum autores musculum recenset, quem a coccyge ossis principium ducere inquit, promptissime colligitur, illum tria ossicula in simijs tertium os sacri ossis subsequencia innuisse, quum interim in libris de Partium usu (dum magna ex parte aliorum Anatomicorum niteretur placitis) eum musculum a sacro osse (uti etiam in homine fieri audies) enasci scripserit. Caterum quo minori negotio Galeni dogmata assequaris, & eorum oscitantiam pariter expendas, qui ex aliorum libris ea quae nunquam uiderunt ridicule transcribunt, iam me non pigebit & sacrum & coccyx os, ut in simijs canibusq; se habent, describere, ac postmodum hominis ossium historiam instituere. In canibus itaque & simijs sub infima lumborum uertebra, os quoddam reponitur tribus efformatum ossibus, ita inuicem commisisis, ut in anteriori sede iuxta earundem medium talem connexus speciem ostendant, qualem uertebrarum corpora mutuò compacta exhiberent, si quando ita coaluissent, ut ne tantillum quidem moueri possent, & ex ipsorum medio omnis cartilago temporis successu iam euanuisset. quamquam & in catulis sacri ossis ossium unio cartilagine etiam aliqua (ut in appendicum conexu) repleti conspiciatur. In lateribus anterioris iam dictae sedis, haec ossa in aetate prouectis uix aliquam coalitus imaginem ostendunt, sed continua ab initio fuisse uidentur. quemadmodum & posterior ipsorum ossium sedes prorsus (nisi forte in admodum catulis) continua apparet. Tria haec ossa inuicem ad hunc modum coalita, Galeno in libro de Ossibus, & libris de Adminstrandis sectionibus sacrum seu amplum & latum os dicuntur. Sunt enim haec a lateribus ampla, continuaq; & quum uertebrarum imaginem quodam modo exprimant, hic amplos laterosq; transversos processus efformant, qui inuicem continui in se insignem & inaequalem asperumq; sinum in externo latere excisum gerunt, quo illius ossibus ualidissime coarctantur. In posteriori parte hoc os tres exiguas efficit spinas, minus quam Galenus arbitratur sursum spectantes, & subinde instar continuæ lineae constitutos. Hoc sacrum os superius inferiusq; magna ex parte lumborum respondet uertebris. Superior namque pars, superiori earum uertebrarum sedis inferior autem, inferiori assimilatur. Superior enim ossis sacri pars tanta amplitudine protuberat, & appendice donatur, quanta est inferior corporis infimae lumborum uertebræ pars, quae sacro ossi eadem prorsus ratione committitur, qua lumborum uertebræ inter se coarctantur. Praeterea

Medicorum in Anatomie oscitantia & ignorantia.

Galeni de sacro osse et coccyge sententia. Lib. 12, 23, 155, & alibi.

Libro decimo quinto.

Simiae canisq; sacri ossis descriptio.

f4 fig. cha. racteres 1, 2, 3. Verum dem illi figuræ nullas notas adhibui, quod humani os abunde notauit, & postea explicabitur.

g Hunc s. fi. ostendit u. trunq.